
**GOVOR SA KOMEMORATIVNOG SKUPA
ODRŽANOG U INSTITUTU ZA UPOREDNO PRAVO U BEOGRADU
28. DECEMBRA 2022. GODINE**

Draga rodbino i prijatelji našeg Ćire,
poštovane kolegice i kolege,

U ponedjeljak, 12. decembra 2022. godine napustio nas je dr Jovan Ćirić, istaknuti naučnik, dugogodišnji direktor Instituta za uporedno pravo i sudija Ustavnog suda Srbije. Kada se tog jutra vest proširila, nastupili su muk, nevěrica, negiranje... tako je bilo tokom opela pretprošle srede, tokom komemoracije u Ustavnom sudu prošle srede, tako je i danas. Svi mi koji smo imali čast da ga poznamo ne možemo da poverujemo da dr Ćirić više nije među nama.

Dozvolite mi jednu načelnu opasku o tome kako ću govoriti. Najpre ću vam se obratiti u ime Instituta za uporedno pravo, na čijem je čelu dr Ćirić bio punih devet godina, a potom i u svoje lično ime, kao njegov poštovalac, mlađa kolegica i drugarica.

Nakon dugogodišnje uspešne karijere u Institutu za kriminološka i socio-loška istraživanja, dr Ćirić je kao afirmisani naučni radnik, 2000. godine, prešao u Institut za uporedno pravo, a rukovođenje Institutom preuzeo je 2007. godine, kada je njegov opstanak bio ugrožen zbog odlaska naučnog kadra i teške finansijske situacije. Od 2007. do 2016. godine, dr Ćirić je svojim entuzijazmom, nesebičnim zalaganjem, izuzetnom posvećenošću i verom, pre svega u mlade ljude, obnovio Institut, pretvorivši ga u kuću mladih naučnika koje je privukao svojom harizmom. Tokom devetogodišnjeg mandata dr Ćirić je podstakao stvaralaštvo u okviru Instituta i značajno unapredio rad i položaj naše naučne ustanove, a dao je i značajan doprinos institucionalnom uređivanju i unapređenju stanja u našoj nauci uopšte. Takav njegov rad krunisan je Sretenjskim odlikovanjem koje je Institut za uporedno pravo, pod njegovim rukovođenjem, dobio 2016. godine. Ipak, ono najznačajnije što nam je dr Ćirić, kao direktor, ostavio u amanet, i usudila bih se reći ne samo našoj ustanovi, jeste da negujemo duh kolegijalnosti, prijateljske otvorenosti i razumevanja, jer bez toga nijedna institucija ne može da ostvaruje svoje ciljeve. Ljudi koji danas čine Institut za uporedno pravo su pretežno mladi istraživači koje je okupio dr Ćirić, verovao u njih i podsticao ih da odu na usavršavanje u inostranstvo, da tamo šire istinu o Srbiji, ali i da se vrate i uspeh ostvare upravo u Srbiji i u njenu dobrobit utkaju svoje karijere.

Kada je u decembru 2016. godine dr Ćirić, nakon više od trideset godina staža u nauci i više stotina naučnih radova, izabran za sudiju Ustavnog suda Srbije, mi u Institutu bili smo ujedno i srećni i tužni. Tužni što više neće formalno biti deo našeg kolektiva, a srećni zbog njega i Srbije, svesni njegove posvećenosti poslu, smelosti i pravdoljubivosti, osobinama toliko potrebnim unapređenju stanja u različitim sferama našeg društvenog života. O dr Ćiriću kao pravniku i sudiji danas smo već dosta toga čuli, a ja bih se odvažila da se ukratko osvrnem na još jedan aspekt njegove ličnosti, koji se odnosi na širinu interesovanja i stvaralačkog opusa.

Kao što verovatno znate, dr Ćirić je ove godine objavio knjigu *Putopisi jednog pravnika* koja svedoči o širokoj erudiciji, poznavanju umetnosti i njegovom umetničkom talentu. Imala sam čast da budem jedna od recenzenata. U svakoj putopisnoj priči sadržanoj u toj knjizi, dr Ćirić je, osim opisivanja svega zanimljivog što je video i vraćanja sećanja na divne trenutke sa dragim ljudima, otvarao jednu, hvale dostojnu, dimenziju vlastite ličnosti. Naime, u svim Ćirinim putopisnim pričama provejava njegova širina, koja toliko često nedostaje našim intelektualcima.

Zato sam sa osmehom na licu odlazila na svaku promociju da govorim o knjizi i da posle promocije uživamo u druženju i rezimiranju utisaka. Tako je bilo u maju ove godine, upravo u ovoj sali, prepunoj kao i danas, ali u drugačijem raspoloženju. Tako je bilo i pre par nedelja u Galeriji Petra Dobrovića. Nismo znali da je to poslednji put. Imali smo velike planove za promociju knjige po gradovima Srbije i Republike Srpske. Radovali su me ti planovi, jer naš Ćira ne samo da nije imao nimalo zle volje, a to je smatrao najvećim komplimentom koji je ikada dobio, već je uvek i prema svima širio radost života. Znao je da svaki susret sa njim pretvori u događaj koji najtoplijim bojama boji dan u kojem se odigrao. Bio je veliki sanjar i sa ovoga sveta je otišao u snu.

Uz iskreno saučešće, pre svega Ćirinoj voljenoj Jasmini i ostalim članovima porodice, i svim kolegicama i kolegama, dozvolite mi da zaključim da je dr Ćirić svojim životom, pa čak i kroz naslov svog poslednjeg objavljenog članka, potvrdio da je jedan od naših najistaknutijih pravnika. Potvrdio je to ne samo svojim pravničkim obrazovanjem i delovanjem već i svojom iskrenošću, zalaganjem, širinom duha i interesovanja, nesebičnošću, izostankom bilo kakve sujete i zle volje, a nadasve pravdoljubivošću, što ga je činilo dostojnim sudije Ustavnog suda, ali još važnije, što je sve nas činilo njegovim poštovaocima, njega našim uzorom, a nama, njegovim prijateljima, davalo izuzetnu privilegiju.

Hvala Vam, dragi Ćiro. Sigurna sam da govorim u ime svih koji su u ovoj prostoriji, ali i onih koji nisu uspeli da danas budu ovde, a to su želeli. Zauvek ćete biti sa nama i u našim mislima.

I za sam kraj, dozvolićete mi jednu krajnje ličnu rečenicu.

Dragi moj Ćiro, od Vas sam kao od pravnika, naučnika, direktora, mnogo toga značajnog naučila, ali ono najdragocenije što ste mi pokazali, i čemu u životu težim i težiću, jeste Vaša širina i Vaš odnos prema ljudima. Hvala Vam što ste bili baš takvi kakvi ste bili i, dragi moj Ćiro, zauvek ćete biti u mom srcu.

Prof. dr Jelena Ćeranić Perišić